

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ

10 ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι, ἑτησίᾳ Δρ. 6
 » » ἑξάμηνος » 4
 Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ Φρ. 10
 » » ἑξάμηνος » 6

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Η ΦΥΣΙΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἵπνωτισμὸς καὶ μαγνητισμὸς (μετὰ εἰκόνων) ὑπὸ Φ. Π. — Ὁ καθαρισμὸς τῶν ὀδῶν. Τὸ νέον μηχανήμα «Ὁ Ἡρακλῆς» ὑπὸ Φρίκ. — Αἱ ἐνσαρκώσεις τοῦ Βερνέυ (ἱστορικὸν διήγημα, συνέχεια καὶ τέλος), ὑπὸ Ροῦ. — Ἡ Σωσάννα Παρώ, ὑπὸ Maurice de Fos (ἐπιφυλλίς), μετάφρασις μετὰ εἰκόνων. — Ἡχώ. Ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου. Αἱ ταυρομάχοι. Γέμοι ἀργυροί, χρυσοί καὶ ἀδάμαντινοι. Αἱ σύγχρονοι ἀμαζόνες. Ἡ Γλαρένεζα. — Φιλοσοφία ἐνός μεθύσου. — Αἰνίγματα. — Ἀνταποκρίσεις τῆς «Φύσεως». — Ἀγγελίαι.

ἽΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ

Ἐν τινι προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Φύσεως» διεπραγματεύθημεν ἐν ὀλίγοις τὰ τῆς θεραπείας τῆς ἀταξίας τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐν Γαλλίᾳ, καὶ ἐδημοσιεύσαμεν συνάμα καὶ τὴν εἰκόνα δι' ἧς ἐκτελεῖται ἡ ἀπὸ τοῦ λαίμου αἰώρησις τοῦ σώματος τοῦ ἀσθενοῦς, ἐν τῷ νοσοκομείῳ τῆς Salpetrière ὑπὸ τοῦ δόκτορος Charcot.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ παραδόξῳ τούτῳ περιβόλῳ διενεργοῦνται ἀπὸ τινος καὶ καθ' ἑκάστην τὴν παραδοξότερα πράγματα τοῦ κόσμου, τὰ ὅποια ἐν ἄλλῃ τινι προβεβηκυῖα ἡλικίᾳ θὰ ἐξελαμβάνοντο ὡς δαιμονικά, καὶ θὰ κατσίδικον καὶ ἕκαιον ζώντας τοὺς ἐργάτας αὐτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐν Εὐρώπῃ ταῦτα διήγειραν ἐσχάτως τὴν κοινὴν προσοχὴν καὶ περιέργειαν, καὶ οὐκ ὀλίγα ἐδημοσιεύθησαν ἐν διαφόροις συγγράμμασι, σπεύδομεν καὶ ἡμεῖς νὰ μεταδώσωμεν τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς τινὰ σχετικὰ περὶ αὐτῶν, ἔχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι θέλομεν κορῆσαι τὴν περιέργειαν αὐτῶν.

1ον. Ἀρχὴ τῆς κρίσεως.

Πρόκειται περὶ τῶν φαινομένων τοῦ Ἵπνωτισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ.

Παρὰ τῷ Βοτανικῷ Κήπῳ τῶν Παρισίων, καὶ τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Ὁρλεάνς, κείται ἀπέραντον πτωχοτροφεῖον ἢ μᾶλλον νοσοκομεῖον, ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ὁποίου εἶνε γεγραμμένα αἱ λέξεις, Ἄσυλον τοῦ γήρατος, πλὴν ἐπεκράτησε μέχρι τοῦδε συνήθεια νὰ καλῆται Σαλπेत्रιέρ.

Χρησιμεῖε δὲ οὐ μόνον ὡς καταφύγιον τοῖς γενηρακόσιν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄσυλον εἰς τοὺς φρενοβλαβεῖς, καὶ νοσοκομεῖον εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ νευρικῶν παθήσεων.

Ὁ περιβόλος ὅμως οὗτος ἀποτελεῖ ἀληθῆ κομόπολιν, ἐν ἧ ἑνδιατῶνται περὶ τὰς 5000 ψυχάς, διατετηρημένη εἰς συνοικίας ἐχούσας ονομαστικὰς ὁδοὺς, κατὰ συγκυρίαν φερούσας ἀπάσας ὀνόματα ἀρχαίων ἰατρῶν ὑπερητήσαντων τὸ κατὰστημα τοῦτο.

Τοῦ πολυποικίλου καὶ ἀπομεμονωμένου ἀπὸ τοῦ λοιποῦ κόσμου πλήθους τούτου, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ παθητικὴν κατάστασιν ὑπὸ ἑποφιν Ἵπνωτισμοῦ καὶ μαγνητισμοῦ, ἐμελέτησε καὶ ἐξήτασεν ὁ πολὺς Charcot, οὗτινος τὰ πειράματα καὶ ἐξαγόμενα ὁ λοιπὸς ἐπιστημονικὸς κόσμος μετὰ προσοχῆς συνεζήτησε καὶ ἤλεγξε,

δημοσιευθέντων ἤδη πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ συγγραμμάτων.

Ἢδη θὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ἐκείνων, ἅτινα ἐχρησίμευσαν τῷ καθηγητῇ Charcot εἰς τὴν λαμπρὰν αὐτοῦ μελέτην περὶ τῶν φαινομένων τοῦ Ἵπνωτισμοῦ καὶ τοῦ μαγνητισμοῦ, καὶ τὰ ὅποια τῷ προσήψαν πολλὴν ἀξίαν καὶ ἐπαίνους. Ἀποκτήσαντος δὲ περιδοξὸν φήμην καθ' ὅλην τὴν Ἠπειρον, προσέρχονται ἤδη παρ' αὐτῷ πρὸς θεραπείαν οἱ μᾶλλον πάσχοντες ἐκ νευρικῶν παθήσεων, ἐξ ὄλων τῶν ἐθνῶν. Ὡστε φαντασθῶμεν πρὸς στιγμὴν τί περίεργα θεάματα θὰ παρίστανται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεατοῦ ἐκ μέρους τῶν νευροπαθῶν ἐν ταῖς εὐρείαις αἰθούσαις τοῦ νοσοκομείου τῆς Σαλπेत्रιέρ, καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς σοφὸν ἐπιστήμονα, οἷος ὁ κ. Charcot, εἰς τὴν μελέτην ἀπάντων τῶν νευρικῶν διαδηλώσεων, αἰτινες ἀναφαίνονται εἰς μέγιστον ἀριθμὸν παρὰ ταῖς γυναῖξί, καὶ ἰδίως παρὰ ταῖς ὕστερिकाῖς.

Ἵπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ Ἵπνωτισμοῦ δύναται τις νὰ προκαλέσῃ τρεῖς διαφοροὺς καταστάσεις, τὴν καταληψίαν, τὴν ληθαργίαν καὶ τὴν ὕπνοβασίαν. Ἀρκεῖ δὲ νὰ μεταβῇ τις παρὰ τῷ κ. Charcot ἐν Σαλπेत्रιέρ, καὶ θὰ ἰδῇ ἰδίως ὄμμασιν οἰανδῆποτε τῶν κρίσεων τούτων ἐξελισσομένην καθ' ὅλας τὰς φάσεις αὐτῆς.

Ἐνομίσαμεν δὲ καλὸν πρὸς εὐληπτοτέραν κατανόησιν τῶν παρὰ ταῖς ὕστερिकाῖς διαδηλουμένων τούτων κρίσεων νὰ παραθέσωμεν ὧδε καὶ μερικὰς τῶν εἰκόνων.

3ον. Φαντάζεται ἐαυτὴν βασίλισσαν.

Ἐν πρώτοις ἡ ἀσθενὴς ἀπόλλυσι τὴν συναίσθησιν, ἀφίνει αἰφνίδιον κραυγὴν, καὶ καταλαμβάνεται ὑπὸ σπασμῶν. Αἱ χεῖρες αὐτῆς σταυρόνονται, (σχῆμα 1.) διασταυροῦνται, πλήττουσι τὸ στήθος μετὰ μεγάλης ζωηρότητος, οἱ δὲ πόδες ἐξαπλοῦνται καὶ περιμαζεύονται εἶτα μετὰ ταχύτητος.

Τινὲς τούτων παραφέρονται, φωνάζουσιν, ἀποσπᾶσι τὰς τρίφας τῆς κεφαλῆς, καὶ δάκνουσι τοὺς παρατυγχάνοντας. Ἐτε-
ραι δὲ χειρονομοῦσιν.

Συνεπεία τῶν κινήσεων τούτων, ἐπέρχεται συνεχῆς περίοδος παραφορᾶς, ἣν ὁ κ. Charcot καλεῖ περίοδον παθητικῶν ἢ πλαστικῶν στάσεων ἤτοι ἡ ἀσθενὴς παραδίδεται εἰς ἀλλοφροσύνας, αἰτινες κατακυριεύουσιν αὐτὴν, καὶ κρατοῦσιν ἐν χαρᾷ καὶ τρώμῳ. Ἀπομιμῆται τὰς πλείον ἐκφραστικὰς στάσεις τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἐκφράσεως, ὧν τινὰς παρατίθεμεν ὧδε.

Ἡ συνειδήσις αὐτῆς ἐκλείπει, τὸ αὐτόματον τῆς σκέψεως ἐξουδετεροῦται, καὶ γίνεται ἐντελῶς ὄργανον τῆς θελήσεως καὶ ἰδιοτροπίας τοῦ ὑποβάλλοντος αὐτὴν εἰς τὸν Ἵπνωτισμὸν.

Ἀρκεῖ δὲ νὰ ἐμπνεύσῃ αὐτῇ ὁ κ. Charcot τὴν ἰδέαν τῆς ἐπικειμένης παρουσίας ἀγρίου τινος θηρίου, καὶ ἀμέσως τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐξαγροῦται, τὰ μέλη τῆς συστῆλλονται, καὶ τίθεται τρομακτικῶς ἐν ἀμύνη.

Ὁ Ἵπνωτισμὸς ὀλίγον ἐπενεργεῖ εἰς τὴν διάνοιαν τῶν δυστυχῶν γυναικῶν τούτων, αἰτινες οὐσαί ἄλλως τε ἀποχεω-

2ον. Ἐνώπιον κρηνοῦ.

4ον. Γονυπετὴ προσεύχεται.

ρισμένοι του εξωτερικού κόσμου, χάνουσι βαθμηδόν τὰς ἐξεις εἰς ἃς εἶχον πρότερον ἐξ ἀνάγκης ὑποβληθῆ ἐν τῷ κύκλῳ ἐν ᾧ ἔζων, ὑπνωτίζομεθαί δέ, ποιοῦσι καταφανεῖς τὰς τάσεις αὐτῶν καλὰς ἢ κακὰς, τὰς χαρὰς ἢ τὰ πάθη, τὸ ἐνστικτικὸν αὐτῶν τέλος, καὶ διαδηλοῦνται ταῦτα μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀφελείας, καὶ γίνονται καταληπταὶ πρὸ τῶν ὀμμάτων πάντων τῶν θεατῶν.

Ἐάν ὁ κ. Charcot ὑποβάλῃ εἰς τὴν ὑπνωτισθεῖσαν τὴν ιδεῶν τρυφεροῦ τινος αἰσθήματος, ἀμέσως ἢ φυσιογνωμία ταύτης μεταβάλλεται πρὸς τὴν στάσιν τοῦ σώματος. Μειδιάμα εὐαρεικείας διαδηλοῦται τότε ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς, καὶ τὸ σῶμα μετακινούμενον προσλαμβάνει τὴν χαρίεσσαν αὐτοῦ στάσιν.

Διὰ μόνης τῆς κινήσεως καὶ ἀνευ ἐπιτακτικῆς τινος λέξεως ἢ ὑπνωτισθεῖσα ἀκολουθεῖ τὸν ὑπνωτιστὴν, ὅστις τὴν φέρει ὅπου ἂν θελήσῃ, καθίζων καὶ ἐγείρων ταύτην πανταχοῦ. Ἐάν δὲ διὰ τοῦ δακτύλου τότε τῇ ὑποδείξῃ πρὸ αὐτῆς ὑπάρχοντα κρημνόν, σταματᾷ περιβοισμένη, ὡς ἐνδείκνυσιν ἡ 2α ἡμῶν εἰκὼν.

Ἐν ταῖς μελέταις αὐτοῦ ὁ σοφὸς δόκτωρ παρετήρησε καὶ φαινόμενα ἀληθοῦς παραλογισμοῦ ἐν τῷ φυσικῷ ὕπνῳ τῶν ὑστερικῶν. Κέκτηται ἤδη μεταξύ τῶν ἀσθενῶν του νέαν κόρην, τὴν ὅποιαν πολλὰκις ὑπνωτίζει, χωρὶς νὰ δύνηται νὰ ὀδηγῇ ταύτην κατὰ τὰς θελήσεις του, ἀπ' ἐναντίας δὲ ἵσταται ἐντελὴς ἀδιάφορος. Μόλις δὲ κατακλιθῆ καὶ ἀποκοιμηθῆ, ὄνειρεύεται αὐτῇ, φαντάζεται ὅτι εἶνε βασίλισσα, ὅτι περιστοιχίζεται ἀπὸ θεραπευτῶν, καὶ ὅτι διατάσσει πάντας, ὡς παρίστησιν ἡ 3η εἰκὼν. Μόνον τότε δι' ὑποβολέως ἐπιεγγύχανε κατὰ τὴν ὁ δόκτωρ, ἐνῶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν αἱ δοκιμαίαι τοῦ ἀπέβησαν ἄκαρποι.

Ὅποτε δὲ ἐγκαταλείπει ταύτην εἰς τὴν ἑαυτῆς διάκρισιν, τὸ ὄνειρον ἐξυκολοῦθαι τὰς περιπετείας του, τὸ δὲ παραδοξότερον, ὅτι ἡ ἀσθενὴς τὴν πρωίαν διηγείται ἐν λεπτομερείᾳ ὅ,τι εἶδε κατ' ὄναρ.

Ἐτέρα δὲ τις κόρη, μᾶλλον μεμορφωμένη ταύτης, προσποιεῖται ὅτι γράφει ὅ,τι τῇ ὑπαγορεύουσι, καὶ ἀναγινώσκει εἴτα τὰ γραφόμενα, ἐν ᾧ ὁ χάρτης μένει πάντοτε λευκός.

Ὡς προεπίσταν, αἱ ὑστερικαὶ ἐκτελοῦσι πᾶσας τὰς διατάξεις τοῦ ὑπνωτιστοῦ. Ἐν τούτοις ὑποκαταρροῦνται καὶ τινες ἐξαιρέσεις, ἀνεξήγητοι ἄλλως τε. Μία ἐξ αὐτῶν διατασσομένη νὰ γονυπετήσῃ καὶ προσευχηθῆ, πράττει τοῦτο παραχρῆμα, ὡς ἡ εἰκὼν 4η, πλὴν ὅτε διατάσσεται ν' ἀναγνώσῃ εἰς βιβλίον, ἀπαρέσκηται νὰ τὸ πρᾶξῃ, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι παρά τισιν ὑπνωτίζομεναί, ἢ ἠθικῇ θέλῃσι ὑφίσταται ἔτι ἐν τινι βαθμῇ. Ἐν τούτοις ὁ κ. Charcot ἐπιμένει φρονῶν ὅτι θὰ κατανικήσῃ τὴν δύναμιν τῆς ἀντιστάσεως ταύτης, διότι ἀληθῶς τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπνωτίζομένων, ἐκτὸς ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων, ὑποτάσσεται εἰς τὰς θελήσεις του ἀκαλύτως.

(ἀκολουθεῖ)

Φ. Η.

Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ «Ο ΗΡΑΚΛΗΣ»

Τὸ περὶ σαρώσεως καὶ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν τῶν μεγαλοπόλεων ζήτημα, δὲν εἶνε ἀπλῶς πολυτελείας, ἀλλ' ἴσως εἴπερ τί ἄλλο, ὕγιεινῆς. Ἡ ἐπίσεσσημένη αὐτὴ κόνη, πρέπει ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον καὶ τελειότερον ν' ἀφαιρῆται, ἐπειδὴ περιέχει ἰκανὴν ποσότητα νοσογόνων σπερμάτων, πανταχοῦ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου διαχεομένων. Ἐντεθῆεν δὲ ὁ περὶ χρήσεως τῆς σαρώσεως ὀργανισμὸς, καὶ ἡ ἴδρυσις ἐδικῶν μηχανῶν, προτιθεμένων τὴν συλλογὴν τῆς κόνης καὶ τοῦ βορβοῦ, τοῦ οὐδὲν ἄλλο ὄντος, ἢ ὑγρὰ κόνης· ἀλλ' ὅμως, κατὰ φυσικὴν συνέπειαν, ὡς παράλληλον ὑπηρεσίαν, ἐδημιούργησαν καὶ τὴν ἀρδευσιν, σκοποῦσαν τὴν μεταβολὴν τῆς κόνης εἰς βορβορῶδη κατάστασιν, μὴ δυναμένην ν' ἀναρπασθῇ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου.

Τὸ τῆς ἀρδεύσεως τοῦτο ζήτημα, αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, τοσοῦτον σπουδαῖον εἶνε, ὥστε κατασκευάζουσιν ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν ἐδικὰς μηχανὰς ἀρδεύσεως, πρωτίστως δὲ ἐν Παρισίῳ.

Ἄλλως τὸ τοῦ καθαρισμοῦ ζήτημα, συνδέεται δι' ἰδιαιτέρας παρατηρήσεως· μόνος ὁ βορβόρος πρὶν ἢ μεταβληθῆ εἰς κόνην, παρουσιάζει ὅλως ἐδικούς κινδύνους, μὴ προκειμένους μὲν περὶ τῆς δημοσίας ὑγιείας, ἀλλὰ τῆς εὐκολίας τῆς κυκλοφορίας· ἐλαφρὰ πυκνότης βορβοῦ, ἐξ ἡμισείας ὑγροῦ, παραγομένου δὲ ἐκ τοῦ ὀμιχλώδους καιροῦ, καθιστᾷ τὸ ἔδαφος ὀλισθηρότατον, καὶ τὰς πτώσεις τῶν ἱππων συχνωτάτας. Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο ἰδίως συμβαίνει ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου ἔδαφους, ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς στρώσεως ταύτης ἔχει ἀρκετὰ πλεονεκτήματα.

Πρὸς θεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου, ἤτοι πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς κόνης ἢ τοῦ βορβοῦ, προσεδράμων κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ ὕδωρ καὶ τὸ σάρωθρον· τὸ ὕδωρ ἐρίπτετο ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ἄλλοτε μὲν διὰ τοῦ σωλήνος, ἄλλοτε δὲ δι' ἐδικῶν βαρελιῶν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὴν σάρωσιν συνήθως ἐκτελεῖται διὰ τοῦ κυρίως σαρώθρου, ἢ μᾶλλον δι' ἐδικῶν μηχανῶν. Ἀλλὰ τὰ συστήματα ταῦτα εἰσὶν ἀρκετὰ ἐλλιπῆ· τὸ διὰ τοῦ σωλήνος τῶν ὑδραγωγείων κατάβρεγμα, δυσχερῶς ἐπιτυγχάνεται ἐπὶ τῶν ὁδῶν, ἐνθα ἡ κυκλοφορία εἶνε μεγίστη· ἄλλως τε δὲ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατόν νὰ γίνῃ, ἢ ἐπὶ ἀσθενῶν ἐπιφανειῶν, καὶ τὸ ὕδωρ ξηραίνεται, πρὸ τῆς διαβάσεως μάλιστα τοῦ σαρώθρου· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ὁ σκοπὸς ἐπιτυγχάνεται διὰ τῶν βαρελιῶν.

Τὸ δὲ μᾶλλον ἀποπῶν καὶ ὀληθρῶν εἶναι ὅτι χρειάζονται πάντοτε δύο ἐπακόλουθοι μηχαναί, βαρέλιον, καὶ σάρωθρον, καὶ διπλοῦν προσωπικόν, ἅτινα ἀπαίτουσι καὶ ὑπερβόλους δαπάνας.

Ἐπὶ τῶν διαφόρων τούτων αἰτιῶν κινούμενος ὁ κ. Heuschel, ἐφευρὲν ἐσχάτως νέον μηχανήμα πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὁδῶν, οὗτινος ἡ ἀξία συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἦναι ταυτοχρόνως ἀρδευτῆς καὶ σαρωτῆρ, — καὶ ὅπερ ὠνόμασεν «Hercules street cleansing machine» ἤτοι « Ἡρακλῆς πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὁδῶν ».

Ὁ μηχανισμὸς εἶναι ἀπλοῦς, καὶ ἡ χρῆσις εὐκόλος. Τὸ ὑδροδοχεῖον ἀποτελεῖται ἐκ κυλίνδρου σιδηροῦ, λαμαρίνας, καὶ τοῦτο διότι τὸ κυλινδροειδὲς σχῆμα ἀντέχει πλεῖστον τοῦ τετραγωνικοῦ, φέρεται ὑπὸ τριῶν τροχῶν, δύο ἐμπροσθεν, καὶ ἓν ὀπισθεν, ἀπάντων ὄντων σχεδὸν τῶν αὐτῶν διαστάσεων, πλὴν τοῦ ὀπισθίου, τοῦ καὶ μικροτέρου, ἐστημένου ἐπὶ ἀξωνος, ὅστις διευκολύνει τὴν στροφὴν τοῦ ὑδροδοχείου, διότι ἡ ὄλη συκεὴ στερεῖται τῶν ἐμπροσθίων μηχανημάτων, ἅτινα φέρουσι τὰ λοιπὰ φορητὰ ἀμάρξια, καὶ τοῦτο θεωρεῖται σπουδαία ἀπλοποίησις.

Κάτωθι τοῦ ὑδροδοχείου οὗτινος ἡ χωρητικότης εἶναι σχεδὸν 1200 ἕως 1300 λίτραι, διὰ τὰς μεγάλας συσκευάς, εὐρίσκειται κυλινδροειδὲς σαρωτῆρ, λοξῶς τετοποθετημένος, ὅστις ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς ἐλικοειδῶν ἐλασμάτων ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος (καουτσούκ) καθέτω ἐνεργούντων ὁ κύλινδρος ἀλληλεγγύως ἔχει πρὸς τὴν κίνησιν τῶν ἐμπροσθίων τροχῶν, ὡν τὴν ὠθησιν δέχεται εἴτε διὰ συναρμογῆς τῶν τροχῶν (engrenages), εἴτε διὰ συνεχῶς ἀλύσεως, ἢ τῆς ἀλυσῆς πρὸ πάντων ἐν χρήσει εἶναι εἰς τὰς μικρὰς συσκευάς. Αὐτὸ εἶναι τὸ μηχανικὸν μέρος τῶν τοιούτων συσκευῶν, αἵτινες μηχαναὶ εἰς δύο κατηγορίας διαιροῦνται· εἰς τὰς μεγάλας, ὅφ' ἐνθὲς ἡ δύο ἱππων συρομένας κατὰ τὴν κατάστασιν τῶν ὁδῶν, καὶ ἐνθὲς ἡ δύο ἱπποῦ ἱκανοῦ ὄντος· καὶ τὰς μικρὰς συρομένας, ὅφ' ἐνθὲς ἡ δύο ἀνθρώπων. Τὸ σύστημα, ἄλλως, τὸ αὐτὸ εἶναι, ἐξαιρουμένων ἐλαχίστων λεπτομερειῶν.

Τὸ βάθος τοῦ ὑδροδοχείου ἔχει ὀπὴν συγκοινωνοῦσαν πρὸς σίφωνα, ὑπὸ τὴν ἀμάρξαν ὄντα, καὶ πληροῦντα ἕτερον σωλῆνα ὀρθὸν καὶ ὀριζόντιον, διατετραπλημένον δια πλῆθους ὀπῶν, ὡς εἰς τὰ ἀρδευτήρια βαρέλια, καὶ διαχέοντα οὕτω τὸ ὕδωρ πρὸ τοῦ κυλινδροῦ σαρωτῆρος. Μοχλὸς πρὸς ἀντιστάθμισιν ὑπέρεκειται τοῦ ὑδροδοχείου, τοῦ συγκοινωνοῦντος πρὸς τὸν σωλῆνα τῆς ἐκχύσεως τοῦ ὕδατος, ὑπεγείρων κωνοειδῆ φράκτην. Ἄλλως τε δὲ, ταυτοχρόνως, ἡ ἀνύψωσις τοῦ μοχλοῦ καταβιβάζει οὕτω τὸ σάρωθρον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πρὸ τῆς ἐκχύσεως τοῦ ὕδατος. Σημειωτέον ὅτι ἡ ὀπὴ δύναται νὰ κανονισθῇ ἐκ τῆς διατάξεως πώματος κανονίζοντος τὴν ἀνύψωσιν τοῦ κωνικοῦ φράκτου, ὑπεράνω σταθεροῦ ὀριου, ἔτε χρειάζεται περισσύτερον ἢ ὀλιγώτερον ὕδωρ, κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς ὁδοῦ. Ἐν ταῖς ἱππομηχαναῖς τέλος, ὁ ὀδηγὸς δύναται ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ νὰ κινή τὸν μοχλὸν εὐκόλως.

Ἐκ τῶν μηχανημάτων τούτων, τὸ μὲν μεγάλο σχήματος δύναται νὰ καθάρσῃ 5500 σχεδὸν τετραγ. μέτρα τὴν ὄραν, τὸ δὲ μικρόν 1200 περίπου. Ὁ Ἡρακλῆς οὗτος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἔτι καὶ ἐν καιρῷ χιόνος, ὅτε ἐν ταῖς ὑπὸ τῆς χιόνος φραχθεῖσαις ὁδοῖς,

ρίπτουσι συνήθως ἄλας, ὅπερ διευκολύνει τὴν ταχέειν διάλυσιν αὐτῆς, καὶ κατόπιν μεταχειρίζονται τοὺς σαρωτῆρας. Ἦτοι δύο ἐνέργειαι γίνονται, ἐν ᾧ διὰ τῆς μηχανῆς ὁ Ἡρακλῆς, μία μόνον. Καὶ οὕτως, πρὶν τεθῆ εἰς ἐνέργειαν αὐτῇ, πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς χιόνος, ρίπτουσιν εἰς τὸ ὑδροδοχεῖον ποσότητ' ἄτινα ἄλατος, καὶ τὸ οὕτω διαλυμένον ὕδωρ ἐπὶ τῆς χιόνος, παρᾷ τὰ χυτῆρον τὴν ἐνέργειαν τῆς διάλυσεως ἢ τὸ πρὶν. Ὡστε ἐδῶ διενεργεῖται ἐπιπελοστατῆς τῆς μηχανικῆς καὶ ἐνταυτῇ φυσικῆς ἐνέργειας.

Τὸ νέον τοῦτο μηχανήμα, οὗτινος ἤδη ἐγένετο εὐρεία χρῆσις ἐν τῇ μεγάλῃ Βρετανίᾳ, ἔχει τοῦλάχιστον τὴν ἀξίαν τῆς ἀπλότητος καὶ πρὸ πάντων τῆς πρωτοτυπίας, ἣτις μεγάλως θὰ διευκολύνῃ τὴν τέως δύσκολον καὶ πολυδάπανον ἐργασίαν τοῦ καθαρισμοῦ τῶν ὁδῶν.

Φρέκ.

ΑΙ ΕΝΣΑΡΚΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΕΡΝΕΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Η

Μετὰ παρελθούσων μηνῶν, ὁ ψευδὴς Σενταμὰν ἀφίκετο εἰς Ἀλγέριον, ὅπου παρέστη πρὸ τοῦ κ. Ρ... γενικοῦ ταμίου, καὶ ἐπέδωκεν αὐτῷ τὰς συστατικὰς αὐτοῦ ἐπιστολάς, ὅστις ἐδέχθη αὐτὸν μετ' εὐμενείας καὶ τὸν διώρισεν εἰς θέσιν τινὰ ἐν τοῖς γραφείοις αὐτοῦ. Ὁ κ. Ρ... δὲν ἐβράδυνε νὰ μάθῃ ὅτι οὗτος, υἱὸς δραστηρίου οἰκογενείας, εὐφυῆς, καὶ πλήρης προσόντων, ἦτο ὑπάλληλος πρώτης τάξεως, καὶ ἐνεκα τούτου, μετὰ βραχυχρόνιον σχετικῶς δοκιμασίαν ἐνεπιστεύθη αὐτῷ τὴν ἐμπιστὸν θέσιν τοῦ ταμείου ἐν Μεδεάχ.

Ἡ θέσις αὐτῆ ἐπλήρου τὰς εὐχὰς τοῦ Σενταμὰν, διότι ἐκεῖ ἐμέλλε νὰ ἐκπεύρῃ τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ συμμαθητὴν τοῦ Λυκαίου, τὸν δοῦκα Α... διοικοῦντα τότε τὴν περιφέρειαν Μεδεάχ.

Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης δὲ τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτοῦ, ὁ Σενταμὰν ἐζήτησε νὰ μάθῃ τὴν κατοικίαν τοῦ παλαιοῦ του φίλου, καὶ ἐν ᾧ ἐζήτησε τὸν ὑπαξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας, ἐάν ὁ στρατηγὸς ἠδύνατο νὰ τὸν δεχθῆ, παρετηρήθη ὑπὸ χωροφύλακος τινος ὅστις, ἐπὶ τῇ θέξ του μετέβλεψε χροῶμα καὶ διέμεινε ἀκίνητος.

— Εἶνε ὁ ἄνθρωπός μου, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ χωροφύλαξ Μύλλερ· εἶνε ὁ δραπέτευσας κακοῦργος, θὰ περιμένω τὴν ἐξοδὸν του καὶ θὰ τὸν συλλάβω.

Τὶ συνέβη κατὰ τὴν συνέτυξιν ταύτην διαρκείσασαν ἐπὶ τρία τέταρτα τῆς ὥρας, δὲν ἦτο δύσκολον νὰ μαντεύσῃ τις. Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ὁ Μύλλερ, ἀκούσας θόρυβον βημάτων ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ μεγάρου, ἠτοιμάζετο νὰ συλλάβῃ τὸν πρώην συμβολαιογράφον Βερνεύ, ὁ στρατηγὸς ἐπεφάνη πρὸ τῆς θύρας, οἰκείως ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ ἐπισκέπτου του στηριζόμενος.

— Ὡστε σύμφωνοι, ἀγαπητέ μου Σενταμὰν, σὲ περιμένω νὰ γευματίσωμεν ὁμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ταυτοχρόνως θὰ σὲ παρουσιάσω εἰς τὴν δούκιαν.

Ἄμοιρε χωροφύλαξ! ἂν τολμᾷς σύλλαβον τώρα τὸν κύριον αὐτόν, ὅστις τόσον οἰκείως συνδιαλέγεται μετὰ τοῦ στρατηγοῦ σου, καὶ ὅστις τὸ ἐσπέρας θὰ δειπνήσῃ μάλιστα παρὰ τῇ δούκισσῃ Α... .

Κατόπιν τῶν ὄσων σοὶ συνέβησαν ἐν Γαλλίᾳ, οὐδὲν ἄλλο θὰ σοὶ ὑπολείπετο, ἢ νὰ ὑποπέσῃς εἰς τοσοῦτον σπουδαῖον λάθω, καὶ τοι οἱ θὰ ὀρκίζετο ἐπὶ τοῦ κιτρίνου σου τελαμῶνος, ὅτι θὰ συνελάμβανες τὸν τολμηρὸν κακοῦργον, τὸν αἰτιὸν τῆς συμφορᾶς σου.

Θὰ ἐκπλαγῆ τις, ἴσως, πῶς ὁ δοῦξ Α... ἠπατήθη τόσον εὐκόλως· ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσῃ ὅτι, αἰ ἐν τῷ λυκαίῳ τοῦ Ἐρρίκου Δ' σχολιακαὶ ἀναμνήσεις αὐτῶν ἦσαν πολὺ μακράν, καὶ ὅτι διὰ τῆς σπανίας αὐτοῦ εὐφυίας, ὁ ἐπιδέξιος κακοῦργος ἐχρησιμοποίησε τὰς μικρὰς ὥρας τοῦ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ταξιδίου του. Οὕτω δὲ ἠδυνήθη, ἐν τῇ συνδιαλέξει αὐτοῦ μετὰ τοῦ δουκὸς, νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς οἰκείας λέ-

ξεις τοῦ ἀρχαίου αὐτῶν γυμνασιάρχου, τοῦ κ. Βαλλῦ. Ἦδυνήθη ν' ἀνακαλέσῃ τὸν ἀκαρτὸν αὐτῶν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὰ λαμπρὰ μαθήματα τοῦ ἐξόχου αὐτῶν καθηγητοῦ τῆς ῥητορικῆς κ. Ἀμειδέου Δαβελῦ. Ἦδυνήθη τέλος ν' ἀπαριθμήσῃ τὰ ὀνόματα τῶν προτιμωμένων συμμαθητῶν καὶ νὰ διηγηθῇ τί ἀπέβησαν.... Μετὰ τ' ἀνωτέρω λεχθέντα, δὲν ἐξηγεῖται πῶς ὁ Δοῦξ ἠπατήθη.

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὁ Σενταμὰν ἐγένετο τακτικὸς θαμῶν τῆς περιφέρειας, καὶ διὰ τοῦ πνεύματος, τοῦ ποιητικοῦ οἴστρου, τοῦ ἐπαγωγῶ αὐτοῦ, ἦτο ἡ ψυχὴ τῶν ἐσπερίδων τῆς δουκίσσης. Ἡ κατάστασις αὐτῆ τῶν πραγμάτων διήρκεσε μέχρι τῆς ἐποχῆς, καθ' ἣν ὁ δοῦξ Α... διορίσθη στρατηγός, ἐκλήθη εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Ἀλγερίας· ἀλλ' οὗτος ἐγκαταλείπων τὸ Μεδεάχ, θερμῶς ἐσύστησε τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ συμμαθητὴν εἰς τὸν διάδοχόν του, τὸν στρατηγὸν κ. Μ... .

Προφανῶς ἐνεκα τῶν μεγάλων αὐτοῦ σχέσεων οἱ οἰκονομικοὶ ἐφοροὶ οὐδέποτε ἐξήλεξαν τὸ ταμεῖον τοῦ νεαροῦ ταμίου. Οἱ κύριοι οὗτοι ἤρκοῦντο μόνον νὰ ἐξετάζωσι τὰ βιβλία, εἰς καλὴν κατάστασιν ἄλλως διατηρούμενα, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι τὴν ὀρθότητα τῆς λογιστικῆς. Κατὰ μῆνα δ' εἰς ὀρισμένην ἡμέραν, ἡ κυρία Σενταμὰν ἐλάμβανε ἐκ τῆς Ἀφρικῆς εὐχάριστον καὶ μακρὸν ἐπιστολήν, ἣς ἡ γραφῆ, (ἦτο δὲ στοιχειώδης διὰ τὸν ἐπιδέξιον κακοῦργον), οὐδέμιν ποτὲ ἐνέπνευσεν ὑπόψιαν, ἢ δὲ γηραιὰ κυρία, γοητευμένη ὑπὸ θελητικῶν λεπτομερειῶν, θερμῶν ἐκδηλώσεων στοργῆς, ἐμάρτυρει εἰς τὸν ἀνεμίον τῆς, ἐπαισθητῶς, τὴν εὐχάριστον καὶ τὴν στοργὴν αὐτῆς.

Ὁ Σενταμὰν διῆγε βίον μεγαλοπρεπῆ ἐν Μεδεάχ, εἶχε ἐξάρτησιν οἰκίαν πλήρη, ὡς καὶ πλείστους ἵππους ἐν τοῖς ἱπποστασίῳ αὐτοῦ. Ἐδίδε μεγάλα γεύματα, καὶ μετεκόμιζε συχνάκις ἐκ τοῦ Ἀλγερίου καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς Γαλλίας, δαπανηρὰ ἀντικείμενα. Ἐνοεῖται ὅτι, ὑπὸ τοιούτου ὄρους τὰ ἔσοδα αὐτοῦ, ἂν καὶ ἐπηυξημένα ἐκ τῶν ἐμβασμάτων τῆς θείας του ἐκ Παρισίων, οὐδόλως ἤρκουν αὐτῷ, ἀλλ' ἐλευθέρως καὶ ὅλως ἀσκέπτως ἐπορίζετο ἐκ τοῦ ξένου ταμείου, ὅπερ τοσοῦτον ἀνεξετάστως τῷ εἶχον ἐμπιστευθῆ.

Προβλέπων ὅμως πώποτε λεπτομερεστέραν ἐπιτήρησιν, ὁ νέος ταμίας μετεχειρίσθη στρατήγημα, ἐγκαίρως καλλιεργήσεν, καὶ οὗτινος αὐτὸς ἦτο ἡ ἀρχὴ κατεσκευάσε κυλινδροῦ χαλκίνου ἐξ 100 φράγκων ἕκαστον, εἰς τὸ ἄκρον τῶν ὀπῶν, ἅρινη νὰ φαίνεται κάποτε ἀληθινὸν ἀργυροῦν πεντόφραγκον, καὶ ἐξηπάτα τὸν κόσμον. Ἐνεκα δὲ τῆς ἠθικῆς πίστωσης, ἦν ἀπῆλθε, τὸ μέσον τοῦτο ἀναμιθιόλως παρεῖγεν ἰγγύσιον καὶ τὸν ὑπεβόηθη, ἀλλὰ τοῦτο ἦτο δι' αὐτὸν ζήφος Δαμοκλέους, καὶ ὁ Σενταμὰν ἀπεφάσισε νὰ δημουργήσῃ πόρους σπουδαίους καὶ ἐπαρκεῖς. Ἡ περίεχ χώρα Μεδεάχ εἶνε πλουσιωτάτη ὡς πρὸς τὰ μέταλλα τοῦ χαλκοῦ. Ὁ Σενταμὰν ἔθεσε τὰς βίβλους μετοχικῆς ἐταιρείας, πρὸς ἐκμετάλλευσιν αὐτῆς· ἐνεκα δὲ τῆς ἀκρας αὐτοῦ δεξιότητος καὶ τῆς εἰς πάντας ἐμπνευμένης ἐμπιστοσύνης, οἱ μέτοχοι ἀθροῖοι προσεδράμων, ἢ δὲ ὑπόθεσις αὐτῆ, καλῶς ἀρξάμενη, θὰ ἐπερατοῦτο ἴσως, ἐάν δὲν ἐξεργηροῦντο ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1848, καὶ συνειεὶχ τοῦτο δὲν ἀνεγώρει εἰς Γαλλίαν ὁ ἰσχυρὸς αὐτοῦ προστάτης ὁ Δοῦξ, καὶ δὲν προῦκαλεῖτο οὕτω ἡ ἀφίξις νέου, καὶ ὀλιγώτερον εὐμενοῦς πρὸς αὐτὸν διοικητοῦ.

Τέλος ἡ καταστροφὴ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ ἐπῆλθε δραματικῶς. Ἡμέραν τινὰ οἱ κάτοικοι τοῦ Μεδεάχ, μεγάλως ἐπαράχθησαν ἐπὶ τῇ διαδόσει ὅτι, ὁ ταμίας ἔθραυσε τὴν κεφαλὴν του· εἶχον δὲ, πράγματι, εὐρεῖ τὸ ἄψυχον σῶμα τοῦ Σενταμὰν, οἰκτρῶς παραμεμορφωμένον, καὶ πλησίον αὐτοῦ πιστόλιον κατὰ δύο βολὰς ἐκκενωμένον.

Δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, οὔτε τηλεγράφος οὐδὲ σιδηρόδρομος· διὰ διαταγῆς δὲ τοῦ στρατηγοῦ κ. Μ... δύο ἀγγελιοφόροι μετεκόμισαν τὴν εἰδησιν περὶ τῆς Ἀλγερίας, συνειεὶχ τῆς ὁποίας αὐθημερὸν ὁ γενικὸς ταμίας ἐπεμψεν εἰς Μεδεάχ, ὑπάλληλον ἐπιδέξιον καὶ ἐμπιστον, ὅστις ἀνοίξας τὸ ταμεῖον, εὗρεν ἔλλειμα 130,000 φράγκων. Ἐν Μεδεάχ, πάντες ἀποικοὶ καὶ ἰθαγενεῖς ἐλάτρουον τὸν Σεντα-

μάν, διά τας μεγαλοδωρίας αυτού και δαφιλίας, και την ευγενή αυτού συμπεριφοράν. Ωστε την επιούσαν, άπας ο λαός εκ συμπαθείας ήκολούθησε την κηδείαν του. Το τέλος του ήως δέν ήτο πολύ άγνόον, άλλ' έν συνόλω, μόνον το κράτος εξημιώθη, και άλλως τε μόνος δέν απέδωκεν έαυτφ δικαιοσύνην, μη επίζησας εις τό αίσχος αυτού;

Ούτως ο Σενταμάν, ένσάρκωσις του Βερνέυ, ήτο νεκρός, και μάλιστα νομίμως. Έν τούτοις ο Βερνέυ ο πλαστογράφος, ο αίσχροκερδής, ο δολοφόνος και ο αυτόχειρ, έζη πάντοτε. Ίδου δέ τι συνέβη. Αίσθανόμενος ότι άνεπιστρεπεί ήτο κατεστραμμένος, ο Σενταμάν έπρομηθεύθη άντι 300 φρ. από τινα νοσοκόμον έμπιστευτικώς έν πτώμα στρατιώτου αποθανόντος την αυτην ήμέραν έν τφ νοσοκομείφ, όπερ ένδύσας διά τινος τών χιτώνων του, έτοποθέτησεν έν τή κλίνη αυτού... Όταν έμεινε δέ μόνος ο νέος αίσχροκερδής ταμίας, μετεσχηματίσθη την τε κεφαλήν και τό σώμα αυτού, ένεδύθη φορέματα σχετικώς κοινά, περιέβαλε την όσφύν του διά ζώνης έν ή ενέκλεισε 25—30 γραμμάτια τών χιλίων φράγκων, τελευταία λείψανα τής περιουσίας του, και άφου προητοίμασε τά πάντα, έπλησίασε προς τό πτώμα, έπυροδόλησεν εκ του συστάδην εις τό πρόσωπον δις, ώστε να καταστή άγνωρίστον, ειτα δ' έφυγε. Βέβαιος ότι δέν θα άνεζητηέτο, έπορεύθη ήσύχως εις Άλγεριν, έπεβίβασθη επί του πρώτου άτμοπλοίου τής εταιρίας τών θαλασσίων διαπορθεύσεωσ και άπήλθεν.

III

Ήδη επανευρίσκονεν αυτόν έν Παρισίους, καλούμενον Περθούις, σχεδόν άγνωρίστον και κατοικοῦντα κομψότατον τι ισόγειον οικημα τής οδου Άνζού. Ο Περθούις μετά την εκείσε άφιξίν του δέν έβράδυνε να έπισκεφθί την θείαν του θυμάτος του κυρίαν Σενταμάν, παρουσιαζόμενος ως καλλίτερος φίλος του άνεψιφ τής, και τή δίδει, επί του ύπ' αυτής άνατραφέντος παιδίου, τας λεπτομερεστέρως πληροφορίας. Άνακαλεί μάλιστα την άνάμνησιν γεγονότων άναφερομένων εις διαφόρους εκ τής Άφρικής ληρθείσας έπιστολάς υπό τής κ. Σενταμάν.

— Ήγνόουν, προσέθηκε, την οικονομικήν αυτού κατάστασιν, εάν δέ μοι τό εξημυστηρέυετο, εάν μοι ένεπιστευέτο τας χρηματικάς αυτού δυσχερείας, άν και δέν είμαι πολύ πλούσιος, θα τφ έδιδον χρήματα και θα τον έσωζον. Δυστυχώς, ήτο μεγαλόφρων και υπερήφανος, και λίαν φιλότιμος. Έπρωτίμησε ν' αποθάνη.

Και ο έπίδεξιός κακούργος απέμασσε τούς όφθαλμούς. Η κ. Σενταμάν έθρήνει, έλαβεν όρμητικώς τας χείρας του έπισκέτου και έθλιψε σπασμωδικώς αυτάς.

— Κύριε Περθούις, είπεν, είσθε γενναίοφρων, εάν δέ ή συναστροφή γηραιώς γυναικός δέν σας τρομάζει πολύ, να έρχησθε να με βλέπετε συχνάκις, ... θα όμιλώμεν περί αυτού, περί αυτού, όστις τοσοῦτον σας ήγάπησε... να θεωρήτε δέ την οικίαν ταύτην ως ιδικήν σας; ή παροφίς σας θα εύρίσκειται πάντοτε έν τή τραπέζη μου.

Είπομιν ήδη ότι ο κακούργος ούτος ήτο εύφύεστατος, είχε τό έξωτερικόν άπατηλόν και γοητευτικόν, άμα δέ τά χαρακτηριστικά του, τό άτομόν του, άνεμίμησκον τον Σενταμάν, ώστε ή γηραιά κυρία τελώς ήχημαλώτισθη.

Ο Περθούις δέ καθ' εκάστην έπισκέπτετο ταύτην και τή διηγείτο τά έν τή πόλει διατρέχοντα, ως και τας τών περημισμένων Ιεροκηρύκων διδασχάς, εις άς πολύ ήρσκειτο αυτη, και έποφορτίζετο συνάμα πάσαν άνάγκην αυτής.

Ήμέραν τινά, ή κυρία Σενταμάν τφ λέγει.

— Υπήρξατε ο άφρωσιωμένος φίλος του άνεψιφ μου, ή δέ θεία σας ζητεί σήμερα την δοκιμασίαν τής άφρωσιωσέως σας ταύτης.

— Όμιλήσατε κυρία, ό,τι και άν είπητε, θα είμαι έτοιμος.

— Τό έπίστευον φίλε μου. Χθές έλαβον από Μαρτινίκαν έπιστολήν και με πληροφορούσιν, ότι συγγενής μου τις απέθανε, καθιστών έμέ γενικόν κληρονόμον. Πρόκειται ως βλέπετε περί σπουδαιώς κληρονομίας, και ή εκά' παρουσία μου θα ήτο αναγκαία; άλλά εις την ήλικίαν μου... έσκέφθη έν ήδυνάμην να έμπιστευθώ τά συμφέροντά μου εις ύμάς, εάν ήθέλετε να με άντικαταστήσητε.

— Μάλιστα θ' αναχωρήσω έντός τριών ήμερών.

Ο Περθούις, πράγματι άνεχώρησε διά τό Χερβούργον.

MAURICE DE FOS

ΣΩΣΑΝΝΑ ΡΑΜΩ

(Συνέχεια)

Κατόπιν τφ έμενε να καταβή μέχρι τών Μεστών, διά μέσου τών άθλιών βασιανισμένων μαστιχοδένδρων, καταστίκτων υπό τών έγκοπών, ών ο άρωματικός χυμός εξέρχεται διά μυριών όπών, και συμπυκνοῦται εφαπτόμενος με τον άέρα έν είδει ξανθών δακρύων όμοιαζόντων προς κόκκους ήλέκτρου. Ταῦτα είναι ή λεγομένη μαστίχη, άντικείμενον μεγάλου έμπορίου, την όποιαν αι Άνατολίτιδες την μασσών ολοκλήρους ώρας διά να λευκαίνωσι τούς οδόντας, και ν' άρωματίζωσι την πνοήν των. Έξ αυτής κατασκευάζουσι γλυκύσματα και διάφορα ποτά, οι δ' Έλληνες άναμιγνύουσιν αυτην μετά του οίνου, τον όποιον, ένφ τό πριν οι Ευρωπαίοι δέν έπινον, όμοιάζει τούλάχιστον ήδη ως προς την όσμήν, με κόμμιν. Μην τούς κατηγορήσητε διά την κατάχρησιν ταύτην τής ρητινης, θα σας αποκριθώσιν ήως, ότι ο θύρσος του Βάκχου έκοσμεέτο υπό μήλου πεύκης. Τά Μεστά παράγουσιν οίνον, λεγόμενον νεκταρ.

Ός σχεδόν όλα τά μαστιχοχώρια, τά Μεστά παρουσιάζουσιν όψιν φρουρίου, όχι διότι είναι περιτειχισμένα, άλλά διότι περιώννυνται υπό οικίαν, προσηρμοσμένων έρμητικώς τών μόν ένι τών δέ, άνευ άνοιγμάτων, προς τό μέρος τής έξοχής, και σχηματίζουσών είδος όχυρώματος άπειμεμονωμένου. Η δ' έξ ίσου άνύψωσις τών στεγών αυξάνει έτι μάλ-

λον την όμοιότητα προς όχυρωμένον μέρος. Η κυρία οδός, ήτις διαρρέι εις δύο τό χωρίον, κλείεται έν άνάγκη διά σιδηρών έφ' εκάτέρων τών άκρων κιγκλίδων εκτός δέ τούτου, Γενουήνσιος πύργος, ούτινος ή θύρα απέχει του έδάφους, συμπληρωί τά μέσα τής άμύνης.

Πλησίον του πύργου τούτου εκειτο ή άρχαία οικία Θεοχάρη.

Ο νύν κάτοικος αυτής, καιπερ Μουσουλμάνος, είχε προσιτην την καρδίαν εις την εύπλαγγνίαν υπεδέχθη προσηκόντως τον Κώσταν, και τφ επέτρεψε να εκπληρώση την πατρικήν ευχήν, υπό τον όρον ν' αποζημιώση διά τας βλάβας, άς θα επέφερεν.

Ο Κώστας, κατά τας υποδείξεις του πατρός του, εύκόλως άνεῦρεν έν γωνία τινι του κήπου την τερέβινθον, παρά τας ρίζας τής όποιας άνεπαύοντο τά κόκκαλα του πάππου του. Τό δένδρον ήτο μέγιστον, και όταν ή σκαπάνη του τυμβωρύχου άπεκάλυψε τον σκελετόν, αι ρίζαι τερατωδώς περι αυτον πεπλεγμέναι, έφαινόοντο ότι άπλήστως έτι εκράτουσιν την λείαν αυτών, και έδέησε να κοπώσιν.

Η άναζητήσις τής δεξαμενής, έν ή ή μήτηρ και αι θυγατέρες εύρον συν τφ θανάτφ καταφύγιον έναντιον τής άτιμίας, άπήτησε κόπον τινά. Οι Τούρκοι την είχαν υπερπληρώσει χωμάτων, όποτε ή αποσύνθεσις τών πτωμάτων, άφου έδηλητηρίασε τό ύδωρ, άνέδιδεν όσμήν άνυπόφορον: ειτα δέ τό έδαφος τούτο καλλιεργηθέν, οὔδέν πλέον έχνος έφερε του άρχικού του προορισμού. Μετ' έπιμόνους όθεν έρευνάς, και διά μέσου του τρυπανίου, όπερ, οι άναζητούντες άρχαίως τάφους χειρίζονται, όπως ακρωάνται λαθραίως τών κόλπων τής γής και αποσπάσωσιν αυτής τούς έμπιστευμένους θησαυρούς, άνεκαλύφθη τό μέρος, έξ ύποκόφου και βαρέος

επιβίβασθη επί του άγγλικού ταχύπλου «Mid-Way» τής εταιρίας «Royal-Mail» έρχομένου εκ Southampton, και μετά ταξείδιον 15 ήμερών άνευ τινός άπυκταίου, άπεβίβάζετο εις τον Άγιον Πέτρον τής Μαρτινίκας.

Η επιούσα τής άφιξέως του ήτο Κυριακή, ο δέ Περθούις ήκολούθησε τό πλήθος μεταβαίνον εις την Σαβάναν μεγάλην πλατείαν περυτευμένην δι' ύψηλών κοκκοφορνίκων, και έν τφ κέντρφ τής όποιας εύρίσκειται ο άνδριάς τής αυτοκρατείας Ίωσηφίνης. Πανταχόθεν συνέρρεον εκει την ήμέραν εκεινην, δια να ακούσωσι την υπό τής εξαιρέτου μουσικής του Ναυάρχου πλοίου διδομένην συναυλίαν.

Ο ήμέτερος ήρως ένφ από ήμισείας ώρας έβάδιζεν, ατφνης δισταυρώθη προς χωροφύλακα, όν δέν παρετήρησεν άπρησκολημένος ών εκ τής παρατηρήσεως όμιλου ώραιων γυναικών πλείσται δέ νεάνιδες έπίσης έθαύμαζον τον ξένον νεανίαν εκ τής διακεκριμένης αυτού συμπεριφοράς, και του άμέμπτου και ώραιου αναστήματός του, άτινα προῦδιδον την Παρισιανήν καταγωγήν του. Γνωστον ότι, τό μόνον όνειρον, ή μόνη σκέψις, τό άντικείμενον πάσης άποικογενοῦς νεανίδος, εινε σύζυγος καταγόμενος εκ Γαλλίας, και μέλλων να έπιστρέψη προσεχώς εις αυτην.

Εάν ο Περθούις δέν παρετήρησε τον πλησίον αυτού διελθόντα χωροφύλακα, ούτος, άπ' έναντίας ώπισθοχώρησεν έν βήμα επί τή θέα αυτού, και άφ' ου προσεποιήθη μεταβολήν διευθύνσεως, ήλθε και έτοποθετήθη όπισθεν αυτου και εις άρκοῦσαν απόστασιν, ώστε να βλέπη χωρίς να φαίνεται. Μετά λεπτομερή δέ εξέτασιν, ο χωροφύλαξ Lancochet, (διότι αυτός ήτο) έδραμε να ειδοποιήση τον προϊστάμενον του περί τής ανακαλύψεως ταύτης.

Εκπλαγίς εκ του ύφους τής αληθείας και τών επανειλημμένων διαβεβαιώσεωσ του κατωτέρου του, ο άρχηγός τής χωροφυλακής, την επιούσαν άνεφερε τό πράγμα εις τον εισαγγελέα τής Δημοκρατίας, όστις ένέτειλατο τά δέοντα τφ ανακριτή.

Ο δημόσιος ούτος λειτουργός τής Θέμιδος ήτο φρόνιμος άμα και έπίδεξιός προσεκάλεσε πρώτον τον χωροφύλακα

Lancochet, και άφου άνέκρινεν αυτον και έμαθε τας λεπτομερείας:

— Φαίνεσθε πολύ βέβαιος εκ του γεγονότος, είπεν, άλλά δύνασθε έξ όμοιότητος να άπατάσθε... προσέξατε, διότι μία άπάτη δύναται να έχη σοβαράς συνεπειάς... Άλλως τε, επί μόνης τής ιδικής σας διαβεβαιώσεως, δέν δύναμαι να εκδώσω ένταλμα συλληψεως.

— Περιμένιατε παρακαλώ, κύριε δικαστά μου, ύπάρχει έδώ κάποιος όστις γνωρίζει τον κατεργάτην αυτον. Είνε ο έμπορος κ. Janicet, όστις καταστραφείς ήσα ήσα υπό του συμβολαιογράφου τούτου, ήλθεν έδώ να επανακτήση την περιουσίαν του...

— Α! πολύ καλά, τότε προσκαλέσατε ένταῦθα τον κ. Janicet, και όσον άφορξ ύμάς, επειδή ο ξένος αυτός δύναται να σας συναντήση και να φυλαχθί, διαμειναιτε έν τφ στρατώνι, μέχρι τής προσεχούσ ήμέρας τής αντιπαραστάσεως.

Ο κύριος Janicet, προσήλθεν άμέσως και κατέθηκεν αυτoστιγμεί την άπολογίαν του, όρκιζόμενος ότι θ' άνεγνώριζε βεβαίως τον συμβολαιογράφον Βερνέυ, τον ληστήν εκεινον όστις του εκλεψε τας 100,000 φράγκα.

Μετα παρέλευσιν δύο ήμερών, ο Περθούις λαβών κλήσιν, προσήλθε παρά τφ ανακριτή, και πεπεισμένος ών, ότι έπρόκειτο περί τής αντιπροσωπειάς τής κυρίας Σενταμάν, είσήλθεν έν τφ γραφείφ του ανακριτου όλως χαριείς και άνευ ουδεμιώς έτέρας ύποψίας.

— Σας προσεκάλεσα, κύριε, τφ λέγει ο ανακριτής, διά να λάβω παρ' ύμών πληροφορίας τινάς.

— Πολύ καλά, κύριε, είμαι όλως εις τας διαταγάς σας... έρωτήσατέ με...

- Όνομάζεσθε δέ Περθούις;
- Ναι, κύριε.
- Δέν έχετε άλλο όνομα;
- Όχι, κύριε...
- Έρχεσθε εκ Παρισίων; από πόσου καιρού κατοικείτε την πόλιν ταύτην;
- Γεννηθείς εις Παρισίους, οὔδέποτε έγκατέλειψα αυτους.
- Περιεργον... Κατά τας εκ Παρισίων ληρθείσας έγγρα-

ήγου τής επαφής του σιδηρου προς τας πλίνθους τής δεξαμενής. Νεώτεροι άνασκαφαι άπεκάλυψαν τρεις άκόμη σκελετούς και κατέδειξαν την θέσιν, ένθα άνεπαύοντο τά όστα του πάππου.

Τότε οι πλησίον οικουόντες, έτοιμαζόμενοι να παραδοθώσιν εις τας άγκάλας του Μορφέως, έγένοντο αυτόπται από τών προς τον κήπον βλεπόμενων ήλικαδων αυτών, τελετής άλλοκότου, ήτις απέμεινε εκ τών ήθνικων παραδόσεωσ, άναγνωρισθεισών και ύπ' αυτού του κλήρου.

Ο Κώστας καθήσας κατά τό τουρκικόν έθνος επί γής άπέναντι χαλκίνου σκευούς πεπληρωμένου κατά τά τρία τέταρτα έξ άκράτου οίνου, έσυρε προς τά γονατά του ένα τών άριστερφ αυτου κειμένων σκελετών, και διά μαχαίριου εξήρθωσεν εκεινα τών όστών, άτινα έσωζον έτι δεσμόν τινά. Έπλυνεν αυτά έν προς έν έν τφ οίνφ, και τά έτριψε προς εξαφάνισιν και τών τελευταίων μυϊκών λειψάνων. Μετέπειτα έθεσεν αυτά έντός μέλανος ζυλίνου κιβατιδίου, έχοντος πλάτους και μήκος δύο πόδας.

Μεταξϋ τών ανθρωπίνων τούτων λειψάνων εύρέθησαν διάφορα κοσμήματα, ήτοι μία χρυσή άλυσις, δακτυλίδια, έν ένώτιον κλπ. τό έτερον εύρεν ο Κώστας επί κρανίου ούτινος εκαθάρριζε τας κοιλότητας διά τής αιχμής του μαχαίριου του.

Έφ' όσον εξηκούσθε: ή εργασία αυτη, ρητινωδή ζύλα έγκλωσμένα εις την γην, άνέδιδον πυκνόν καπνόν, και επέχον επί τής σκηνης ταύτης έρυθράν λάμψιν, όμοίαν προς την έξ ύελοφυγείων ή ύψηλών καμίνων αναπειπομένην, ή προς την πρόσφατον επί τών κλιτύων ήραστειού ρέουσαν λάθαν. Θεατής, άγνοών τί συνέβαινε, θα έπίστευεν άδιστακτως ότι παρίσταται εις υπερδιαβολικάς μαγείας: άλλ' αληθώς οὔδέν πλείον εξετελείετο, ή εκπλήρωσις κοινου καθήκοντος

παρά πάσι τοις Έλλησιν έν αναλόγοις περιστάσειν έπιβαλλομένου εις τον πλησιέστερον συγγενή του θανόντος.

Όταν τά όστα έτίθησαν έντός τών τεσσάρων τετραγωνικών κιβατιδίων, ο Κώστας έπέθηκε την ιδίαν αυτου σφραγίδα και υπέγραψεν έφ' εκάστου τό όνομα του προσώπου, οὔτινος περιείχε τά κόκκαλα. Είτα μετέφερεν αυτά εις τον οικογενειακόν τάφον.

Όσον και άν έχη τις υγιές τό πνευμα και άπρόσβλητα τά νεύρα, δέν δύναται άτιμωρητέι να εκτεθί εις τοσοῦτον ισχυράς και όλίγον παρηγόρους συγκινήσεις: ο Κώστας έρχόμενος εις Χιον, δέν ύφίστατο την έπιπροσην ουδεμιώς προλήψεως, άλλ' ή δεσποζούσα έν αυτφ έπιθυμία του ν' αποδώση εις τούς Τούρκους μίαν ήμέραν τά κακά, άτινα προξένησαν εις τούς ιδικούς του, συνετάραττε την συνείδησιν του, τουθ' όπερ εξεδηλώτο έν τή άκρα αυτου συνοφρυώσει.

Η παρουσία τών κομψών και χαριεσών δεσποινίδων Μελά ήρκει ν' αποδιώξη τοιαύτας άποτροπαίους σκέψεις, άλλ' ο πρόξενος προκαταλαμβάνων τον Κώστα, έσπευσε να οδηγήση αυτον παρά την θάλασσαν υπό τό πρόσχημα να διασκεδάση την μελαγχολίαν του.

Ο δήμιος.

φους πληροφορίας, πρό εξ μηνών μόνον κατοικείτε τούς Παρισίους.

- Είνε πλάνη, ην θα έπανορθώσω.
- Ποιον τὸ ἐπάγγελμά σας;
- Κάτοχος ἀρκετῆς περιουσίας, ἀποτελῶ μέρος τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν ἀέργων.

— 'Εν τούτοις ὑπῆρξατε συμβολαιογράφος.

— 'Ο ψευδῆς Περθοῦς ἀνεσκήρτησε, κυριεύσας ὁμοῦ ἀμέσως ἐαυτὸν, ὅπερ δὲν διέφυγε τὸ ὄμμα τοῦ ἀνακριτοῦ.

— "Ὁχι κύριε, σὰς εἶπον...

— Δὲν ὠδοιπορήσατε τὴν 5 Σεπτεμβρίου τοῦ 1844, μετὰ δύο συντρόφων... μεταβαίνοντες ἐκ Λυών εἰς Τουλὼν;

— 'Ο Βερνέυ ἤρξατο νὰ ταραττήται.

— "Ὁχι, κύριε, δὲν γνωρίζω τί θέλετε νὰ εἴπητε ἤλθον ἐνταῦθα διὰ νὰ λάβω μίαν κληρονομίαν, εἶμαι δὲ τίμιος ἄνθρωπος καὶ τὰ ἐγγράφα μου εἶνε ὅλα ἐν τάξει.

— 'Ο ἀνακριτῆς χωρὶς νὰ κινήθῃ ποσῶς ἐπανελάβε:

— Τὰ γεγονότα ταῦτα εἰσὶν ἤδη παλαιὰ· ἀλλ' ἰδοὺ τί δύνανται νὰ ζωογονήσῃ τὴν μνήμην σας.

— 'Ο δικαστῆς ἐσήμανε τὸν κώδωνα καὶ ἡ θύρα ἠνεώγη, ὅπῃθεν ἐπεφάνη ὁ χωροφύλαξ Lancoschet.

— Βλέπων αὐτὸν ὁ Βερνέυ, κατέστη πελιδνότατος· οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ὑπερβολικῶς ἠνεώγησαν, καὶ σταγόνες τινες ψυχροῦ ἰδρώτος κατέβριξαν τούς κροτάφους αὐτοῦ.

— Γνωρίζετε τὸν χωροφύλακα τούτον;

— "Ὁχι, ἐφέλλισεν.

— Καὶ σεις, χωροφύλαξ, γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπον τούτον;

— Ναι, κύριε δικαστά... εἶνε ὁ συμβολαιογράφος Βερνέυ. ὅστις εἶχε καταδικασθῆ δι' ἀπάτην εἰς εἰκοσαετῆ δεσμά.

— Εἶνε ἀτιμον ψεῦδος, ἢ μᾶλλον εἶμαι θῆμα πλάνης... δὲν δύνασθε ἄλλως τε, κύριε ἀνακριτά, ἐπὶ μόνῃς τῆς μαρτυρίας τοῦ ἀνθρώπου τούτου...

— "Ἐχετε δίκαιον, ἐπανελάβε ὁ διοικητῆς, ἀπαιτοῦνται τοῦλάχιστον δύο.

— Ἐσήμανε τότε τὸν κώδωνα δὲς, καὶ δι' ἄλλης θύρας εἰσῆλθεν ὁ ἔμπορος κύριος Janicel.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

— 'Ο λιμὴν τῆς Χίου κατέχεται, ὡς πάντες οἱ λιμένες τοῦ Ἀρχιπελάγους, ὑπὸ διαφόρων παντοπωλείων, χανίων καὶ καφετειῶν, ἐν οἷς οἱ ναῦται ἐκ περιτροπῆς εὐρίσκουσιν νὰ δαπανῶσι τὸν μισθὸν τῶν οὔτως, ὁ ἄηρ ὃν ἀναπνέουσιν ἐπὶ τῆς προκυμιαίας, ἀποπνέει τὴν ἀποφορὰν τοῦ καπνοῦ καὶ τῆς ρακῆς. Ἐνθ' οἱ πελάται, ἄλλοι μὲν κεκλιμένοι ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῶν παντοπωλείων, ἄλλοι δὲ καθ' ὁμάδας ἐξω ἐπὶ σκαμνίων καθήμενοι, πιπιλίζουσι τῶν τριπηχυαίων καπνοσυρίγγων αἰμάτων τὸ ἤλεκτρον, ἢ ροφῶσι ναργελέ, ὡς τὸ ρωγοθύζιον τὰ παιδία, αἰοδοί, πακταὶ ἐπταχρόδων λυρῶν, ἐρωτικῶν βαρβίτων καὶ παραδόξων μουσικῶν ὀργάνων, ἀναμιμησκότων τὸν μεσαιῶνα, καὶ ἄτινα δὲν βλέπει τις πλέον σήμερον ἢ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ παλαιῶν φλαμανδικῶν ταπητῶν, ἐρχονται ἐπαιτοῦντες φιλοδώρημά τι.

— Εἰσέλθωμεν ἐδῶ, προέτεινε ὁ κ. Μελλάς.

— Ἰσταντο πρὸ καφετειῶν ἐκ τῶν μᾶλλον συχναζομένων. Τοποθετηθέντες λοιπὸν ἐπὶ σκαμνίων ἐκ τῶν ἐσκορπισμένων εἰς τὴν θέαν ἐκείνην, ἐκρότησαν τὰς χεῖρας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐν Ἀνατολῇ καλεῖται ὁ καφεπώλης. Ὁ δυστυχῆς δύναται δικαίως νὰ εἴπῃ ὅτι τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν προσ-

τὴν φορὰν ταύτην, ὁ Βερνέυ ἐπεσεν ἐξηνητημένος ἐπὶ ἕδρας τινός.

— Κύριε Janicel, ἠρώτησε τούτον ὁ ἀνακριτῆς, γνωρίζον ἄνθρωπον αὐτὸν;

— Μάλιστα, κύριε. Εἶναι ὁ συμβολαιογράφος Βερνέυ, οὗτος ἢ δολία χριστικὴ ἐπέφερε τὴν καταστροφὴν μου.

— Πολὺ καλὰ κύριε... Βερνέυ, ἐν ὀνόματι τῆς ἀνατεθειμένης ἐμοὶ ἐξουσίας, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου, σὰς συλλαμβάνω.

— 'Ο Βερνέυ νεκρὸς μᾶλλον ἢ ζῶν, ὠδηγήθη εἰς τὰς φυλακὰς, ἐνθα κατεγράφη εἰς τὸ πρωτόκολλον τοῦ δεσμοτηρίου.

— Τὴν ἐπιούσαν ὁμοῦς ὅτε εἰσῆλθον ἐν τῷ κελίῳ τοῦ τρισενσαρκωμένου τούτου αἰχμαλώτου δι' ὑπηρεσίαν, εὗρον παρ' ἐλπίδα αὐτὸν ἀπηγγονισμένον.

PODS

ΗΧΩ

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ

Γνωρίζετε ποία εἶναι ἡ ταχύτης τοῦ ἀνέμου εἰς ἐν λεπτόν τῆς ὥρας;

— Ἰδοὺ πίναξ πρόχειρος, χρησιμώτατος εἰς τοὺς καταγενομένους εἰς ἐπιστημονικὰ ζητήματα, καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐφευρέσεις τοῦ ἀεροστάτου καὶ ἀεικινήτου.

Όταν πνέη	γλυκεία	αὔρα,	90	μέτρα
»	»	ἐλαφρὰ	210	»
»	»	ἐλαφρὸς ἄνεμος	360	»
»	»	ἀσθενῆς	480	»
»	»	μέτριος	600	»
»	»	ἰσχυρὸς	900	»
»	»	σκληρὸς	1080	»
»	»	τριχυμῶδης	1200	»
»	»	θυελλώδης	1500	»
»	»	ἰσχυρ. θυελ.	1740	»
»	»	σκληρ. θυελ.	2110	»
Καὶ ἐν κενρῷ λαίλαπος ὁ ἄνεμος			2400	»
ἔχει ταχύτητα.				

καλεῖται νὰ δώσῃ φωτιὰ, ἢ ποτῆριον καθαροῦ ὕδατος, ἀνθ' ὧν οὐδεμίαν ἀμοιβὴν λαμβάνει, ἢ:

— Τὸ νερὸ σου δὲν εἶναι κρύο, καφετζῆ!

— Οἱ εὐγενέστεροι ἀπερχόμενοι λέγουσιν, εὐχαριστῶ ἀλλ' οὐδεὶς σκέπτεται νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὸ βαλάντιον. Ἐνα ποτῆρι νερὸ δὲν πληρῶνεται.

— Τὴν φορὰν ταύτην ἐκτάκτως ὁ καφεπώλης παρουσιάσθη εἰς πρώτην πρόσκλησιν, καὶ ὁ Κώστας ἐξεπλάγη βλέπων αὐτὸν ἀνταλλάσσοντα νεύματα μετὰ τοῦ κ. Μελλάς.

— Θέλετε ρακί; ἠρώτησεν ὁ τελευταῖος.

— Ἄς φέρῃ.

— Τότε δύο ρακιά, καί... ἐκεῖνο ποῦ ξεῖρες...

— Τί εἶναι; εἶπεν ὁ Κώστας.

— "Ὡ, τίποτε... μία παραγγελία, ἢν τῷ ἀνέθηκα τὴν ἄλλην ἐσπέραν.

— Μετὰ τινα λεπτά, ὁ καφεπώλης ἐκόμισεν ἐπὶ δίσκου χαλκίνου μετὰ γλυπτῶν διακοσμησῶν δύο μεγάλα ποτῆρια πλήρη ὕδατος, καὶ δύο μικρότερα μετὰ ρακῆς. Τὸ ὕδωρ ἐχρωματίσθη ὡς ὀπάλιον ἀναμιχθὲν μετὰ τοῦ ἐκ μαράθρου εὐωδιάζοντος ρευστοῦ, μετ' ἐιδικότητος χυθέντος σταγόνα πρὸς σταγόνα, ὁ δὲ Κώστας ἔπιεν ὡς ἐραστῆς τοῦ ἔθνικοῦ τούτου ποτοῦ, μικρὸν κατὰ μικρὸν καπνίζων τὰ σιγαρέτα του καὶ ἀκροώμενος τὰ ἔρρινα καὶ ὀξεία ἄσματα τῶν μουσικῶν.

— Ὁ κ. Μελλάς ἐφαίνετο ἀνήσυχος, καὶ ἐστρέφετο ἀκαταπαύστως, ὡς εἴαν περιεμένε τινα. Τέλος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπαυδρύνθη εἰς τὴν θέαν μαύρου τινός διευθυνομένου ταχέως πρὸς τὸ καφετεῖον.

— Ἡ ὄψις αὐτοῦ ἐν τούτοις οὐδὲν εἶχε τὸ συμπαθητικόν. Κρίνων τις αὐτὸν ἐκ τοῦ μέλανος δέρματος καὶ τοῦ βαλανοειδοῦς προσώπου του, ἐβλεπεν ἄνδρα γηράσαντα μὲν, ρωμαλεόν

ΑΙ ΤΑΥΡΟΜΑΧΟΙ

Μέχρι τούδε ἐγνωρίζομεν διασήμευ ταυρομάχους (logeros) ἀρχαίους τε καὶ νεωτέρους, ὅχι ὁμοῦ καὶ γυναίκας ταυρομάχους (logeras), ἐξ ὧν οὐδεμία τοιαύτη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας εἶχεν ἀναφανῆ. Ἐν τούτοις καὶ τὸ κενὸν τούτο ἐσχάτως ἐπληρώθη, χάρις τῇ πολλῇ νεωτέρᾳ τολμῇ, ἣτις ἀπὸ τινῶν ἐτῶν ἐπικρατεῖ παρὰ ταῖς ἡμετέρας συντρόφους, αἰτινες δὲν ἰνοοῦσι νὰ μὴ λάβωσι μέρος καὶ μοιράσασιν τοὺς ἐν ταῖς αἰμοχαρεῖσι κονίστραις τῶν θεάτρων θριάμβους μετὰ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν ἡμίσεως.

— Κόρη ἡλικίας μέχρις εἰκοσιν ἐτῶν καὶ σπανίως ὠραιότητος ἐφόνευσε δύο ταύρους πρὸ 15 ἡμερῶν ἐν Ὀπόρτῳ, ἐνώπιον φρενητιῶντος πλήθους ἐκ περιέργων θεατῶν ἀποτελουμένου.

— Μετὰ τὸν αἰματηρὸν δὲ ἀγῶνα, ὃν μετὰ μοναδικῆς καὶ ἀνελεπίστου θάρρους καὶ ψυχραιμίας διεξήγαγεν ἡ κόρη αὕτη, οἱ θεαταὶ ἠκολούθησαν τὴν ἡρωίδα μέχρι τῆς κατοικίας αὐτῆς, ὅπου ἐπὶ ὥρας πολλὰς καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς ἠνάγκασον ταύτην νὰ ἐμφανίζηται ἐν τῷ ἐξώστῳ καὶ ἀποκρίνηται εἰς τὰς ἐνθουσιώδεις αὐτῶν ἐπευφημίας.

ΓΑΜΟΙ ΑΡΓΥΡΟΙ, ΧΡΥΣΟΙ ΚΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΟΙ

Γνωρίζετε ποία εἶναι ἡ ἀναλογία καθ' ἣν οἱ σύζυγοι, ἢ μᾶλλον τὰ ἀνδρόγυνα κατορθοῦσι νὰ ἐορτάσωσι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα, πεντηκονταετηρίδα καὶ ἐξηκονταετηρίδα αὐτῶν; δηλαδὴ πόσοι ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ζῶσι, πρὶν ἢ ὁ χάρων ἢ τὸ διαζύγιον τοὺς χωρίσῃ, καὶ ἐορτάζουσι μετὰ 25, 50 καὶ 60 ἐτη τοὺς ἀργυροῦς, χρυσοῦς καὶ ἀδαμαντίνους αὐτῶν γάμους!

— Ἰδοὺ: Κατὰ τὰ ἐξαχθέντα ἀποτελέσματα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θνησιμότητος, ὑπελογίσθη ὅτι δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατορθοῦσι νὰ ἐορτάσωσι τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα αὐτῶν, ἦτοι τοὺς ἀργυροῦς αὐτῶν γάμους, ἐν ἀνδρόγυνον ἐπὶ χιλίων κατορθοῦσι νὰ ἐορτάσωσι τὴν πεντηκονταετηρίδα του, ἦτοι τοὺς χρυσοῦς αὐτοῦ γάμους, καὶ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς εὐτυχοῦντας νὰ ἐορτάσωσι τὴν ἐξηκοστὴν ἐπέτειον τῆς συζυγείας των, ἦτοι

ὁμοῦ. Οἱ ἐξέχοντες μῦς τῶν δύο αὐτοῦ μακροτάτων βραχιόνων, προσηρμοσμένων ὡς τῶν τετραχειρῶν, ἐδείκνυσον τοῦτο. Χεῖλη λημῶδη, ὡμοὶ ὀγκῶδεις, φέροντες ἐπ' αὐτῶν χοιροπόπαν, χρωματός ἄλλοτε ἀλουροῦ καὶ ἰσχυαὶ κνήμαι περιβαλλόμεναι ὑπὸ εἰδους τινός ἀναξυριδίων, συνεπλήρου τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ.

— Αἰ, παλαιοκόρακα, τῷ εἶπεν ὁ Μελλάς· τί θὰ μᾶς ψάλλῃς σήμερον;

— Ἐχω τὸν λάρυγγα χαλασμένον ἀπὸ τὴν σκόνην, ἀφέντη.

— Καλὰ· ρούφηξε τὸ ποτῆρι μου, καὶ τραγοῦδῃς.

— "Ὁχι! δὲν ἔχω φωνή. Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχω κᾶτι τὸ στο λαιμῷ, σὺν τῷ κανναβένιῳ σχοινί ποῦ ἐκρέμασα τὸν Δεσπότη Πλάτωνα. Θὰ σὰς πῶ γι' αὐτόνε...

— Τί λέγει λοιπόν; ἐφώνησεν ὁ Κώστας.

— Παῦσον, γελοῖε· ὁμιλεῖς ἐνώπιον τοῦ κ. Θεοχάρη ὁ πάππος του ἦτο εἰς ἐκ τῶν ὁμήρων.

— Θεοχάρης; τὸν θυμοῦμαι· εἶναι ἐκεῖνος ποῦ κρεμάσθη ὕστερος. Ἐὰν ὁ ἀφέντης θέλει νὰ μοῦ δώσῃ κᾶτι τι, θὰ τοῦ πῶ πῶς ἀπέθανεν ὁ πατέρας τοῦ πατέρα του. Ἐγὼ τὸν κρέμασα.

— Ἀπέθωμεν, ἀνεστέναξεν ὁ ὑποκριτῆς πρόξενος, καὶ ἔδωκε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως.

— Σὲ παρακαλῶ, εἶπεν ὁ Κώστας, περίμενε, θέλω νὰ μάθω τι. Ὁμίλει κατεργάρε, προσέθεσεν.

— Καὶ ἐπειδὴ ὁ μαῦρος ἐφαίνετο δισταζών, τῷ ἔρριψε χαμαὶ ὀλίγας δεκάρας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς διαταγῆς του.

— Σουμπάμ ἀλλάχ. Κατὰ τὴν ἀνοιξιν τοῦ 1822, ἢ

1 Βδολογημένος ὁ Κύριος.

τοὺς ἀδαμαντίνους γάμους των, ὁ μέσος ὅρος ὑπελογίσθη εἰς ἓνα ἐπὶ τοῖς μυριάσι.

ΑΙ ΣΥΓΚΡΟΝΟΙ AMAZONES

— Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἔλαβεν ἐσχάτως τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν, ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ μεγάλου ἀριθμοῦ γυναικῶν κατοικοῦσῶν τὴν Γαλικίαν.

— "Ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι, καθ' ἃς πᾶς ἀνὴρ, νέος ἢ γέρον ἔξαναγκάζεται εἰς στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, φρονούμεν ὅτι, αἱ γυναῖκες πολλάκις ρωμαλεώτεροι τῶν ἐκτεθηλυμένων ἀνδρῶν, δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρῶνται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης. Ἀφοῦ δὲ τὰ ἐν χρήσει σήμερον ὅπλα εἶναι ἐλαφρὰ καὶ εὐμεταχειρίστα, καθικετεύομεν κατ' ἀκολουθίαν τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα εὐαρεστουμένην νὰ διατάξῃ τὴν διοργάνωσιν σώματος ἐξ ἀμαζόνων ἐθελοντῶν ἀποτελουμένου.

— Ὁ αὐτοκράτωρ δὲν ἀπήντησεν εἰστί.

Η ΓΛΑΡΕΝΤΣΑ

Γνωρίζετε τὴν καταγωγὴν τοῦ τίτλου τοῦ Δουκῆ τῆς Κλαρεντίας (Duc de Clarence), ὄντινα φέρει ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας;

— Εἶναι ἀρκοῦντως περίεργος καὶ ἔλαβεν ἀρχὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ τίτλος οὗτος, ὡς πολλοὶ ἄλλοι κατὰ τὸν μεσαιῶνα δοθέντες, ἔχουσι γαλλικὴν τὴν καταγωγὴν των. Ὅτε οἱ ἰππῶται Γάλλοι ἐξεστράτευσαν διὰ τὴν τετάρτην σταυροφορίαν, κωλυθέντες καθ' ὁδὸν ἐσταμάτησαν ἐν Ἑλλάδι, καὶ διενεμήθησαν ταύτην ὡς καλοὶ οἰκοκυραῖοι. Οἰκοδομήσαντες δὲ ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Πελοποννήσου φρούριόν τι, ἐκάλεσαν τούτο Γλαρέντζα «Clarence», ἦτοι Κλαρεντία. Τὸ ὄνομα αὐτὸ μετεδόθη βαθμηδὸν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὸν λιμένα, ἐφ' οὗ τὸ φρούριον τοῦτο ἐδέσπαζε. Τὴν σήμερον καλεῖται ἔτι «Γλαρέντζα».

— μουν δεκαοκτὼ ἐτῶν, καὶ ὁ δήμιος τοῦ Μουσελίμ. Ὁι Ἑλληνας μᾶς ἐπολιορκούσαν εἰς τὸ φρούριον, ὅπου ἦσαν ἐβδομήντα τέσσαρες σκλάβοι, ποῦ ἐπίσταμεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐμεῖς εἶχαμε σκοπὸν νὰ τοὺς σφάζωμεν ὅλους, παρὰ ἓνα, ποῦ λέγανε Μανώλη Ἀγγερέτο, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιστολιόσθη, ὁ διοικητῆς ὁμοῦ τοῦ χάρισε τὴ ζωὴν του, γιὰ τὸ σκοπὸ του.

— Ὅταν ὁ καπετάν-πασσας ἦλθεν ἀπὸ τὴν πόλιν μὲ στόλον, ἦτανε διαφορετικὰ τὰ πράγματα· οὔτε Μπουρνιάς ἐζοῦσε πλέον, οὔτε Λογοθέτης, ἡμεῖς εἶμεθα κύριοι. Γρηγόρα, γρηγόρα, κρεμασταριαίε!... ἔσπασαν εἰς ὀκτὼ γραμματῆς. Ἄχ! τότε ἦτανε καλαὶ δουλειαίς. Ἐγὼ, ἐπέρνα μπαχαρῆσια γιὰ νὰ ὀλιγοστεύω τὰ μαρτύρια τῶν ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐκεῖνοι ποῦ εἶχανε τὴ δύναμι νὰ δώσουν χάρι, πολλὰς φορὰς τὴν ἐπωλοῦσαν καὶ κάμμιὰ φορὰ δὲν τὴν δίνανε. Ὅλος ὁ κόσμος ἦτανε ἀνακατωμένος, οἱ δύο ἄρχοντες ὁ Μικὲ Βλαστός καὶ ὁ Χατζῆ Παρασκευᾶς, καταφύγανε εἰς τοὺς προξένους καὶ ἀγοράσανε τὴ ζωὴν των με ἑκατὸ χιλιάδες γρόσα.

— Ὁ πάππος μου μπορούσε νὰ λυτρωθῆ μὲ τόσα χρήματα;

— "Ὡ! ἀπ' αὐτὸν δὲν ἐζητήσανε χρήματα· εἴαν ἤθελεν, μπορούσε νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν του με ὀλίγα πράγματα, ἂν ἄκουε τὸ δραγουμάνο τοῦ Πασσᾶ....

— Διὰ τί μουρμουρίζεις καὶ γελᾷς; παληάνθρωπε;

— Συλλογίζομαι τί ἀλλόκοτα πράγματα ζητοῦσε ὁ δραγουμάνος. Αἰ! Αἰ! ἤθελε νὰ χωρίσῃ τὸν Θεοχάρην ἀπὸ τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τὸν πανθρεύσῃ με ἄλλην γυναῖκα.

— Εἶσαι μεθυσμένος; ἢ ἐκεῖνος ὁ τούρκος ἦτανε τρελλός;

2 Διοικητής.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΘΥΣΟΥ

Εἰς μέθυσος, γνωπτότατος τοῖς οἰνοπώλαις τῶν Ἀθηνῶν, ἔμολογεί ἐσπέραν τινα ἐνῶ ἐκάθητο ἐξωθι τοῦ οἰνοπωλείου Π... παρὰ τῆ νέᾳ ἀγορᾷ, καὶ ἔλεγεν, ἐνῶ ἐκάπνιζε :

«Καπνός !.. ὄλα εἶνε καπνός ! Πίνεις, τρώγεις, κοιμάσαι, δουλεύεις, κερδίζεις παράδες, εἶται πτωχός, εἶται πλούσιος... μπᾶ! ὄλα εἶνε καπνός !.. ὄλα φεύγουν, ὄλα μάταια εἶναι, ...»
Καὶ ἐγέλα μετ' εὐχαριστήσεως.

Εἶτα δὲ μετὰ μικρὰν κλίσιν τῆς κεφαλῆς καὶ σκέψιν, ἐξηκολούθησεν :

«Μὰ ... τί δὲν εἶνε λοιπὸν καπνός, ἀφοῦ ὁ, τι καὶ ἂν κἀνης εἶνε καπνός ; ... Ἄ ! τό ἦῤρα. Νᾶ... νὰ κἀνης καπνὸ... καὶ αὐτὸ... νὰ κἀνης καπνὸ, δὲν εἶνε καπνός...»

Καὶ ἐρόφιξε μία.

— Τί λές ρέ ; τοῦ λέγει αἰφνης εἰς λούστρος παρακαθήμενος, τώρα ποῦ ρουφᾷς καπνὸ, δὲν κάνεις καπνὸ ; αὐτὸ ἴσα ἴσα εἶνε καπνός, ποῦ κάνεις, καὶ ὄχι νὰ βγάζης χρήματα εἶνε καπνός...

— Ἄς τὸ... ρέ, ποῦ ξέρεις σὺ τί λές... ναί, ... ὄλα εἶνε καπνός. ... Τώρα ποῦ βγῆκες καὶ σὺ ἀπὸ τὸ αὐγὸ, θὰ μᾶς πῆς σὺ, τί εἶνε καπνός. — Ἐλα δῶ, κοροῖδο... νὰ μάθης τὴν ἀλήθειαν... Ἐλα δῶ ρέ...

— Νά, γιὰ δὲς ἐκεῖνο τὸ σύννεφο, τί εἶναι ;

— Τί εἶναι ; νὰ καπνός.

— Ἄ ! καπνός, ... ποῖός τὸ ἔκανε ;

— Ποιὸς τὸ ἔκανε ; νὰ ὁ Θεός.

— Ἄ ! ὁ Θεός. ... Ἄ !.. νὰ καὶ ἐγὼ κάνω σύννεφο μὲ τὸ τσιγάρο μου. Νὰ γιὰ κύταξε..., τὸ καπνὸ τοῦ τσιγάρου μου.

— Ἄ ! καὶ μὲ τοῦτο, εἶσαι καὶ σὺ Θεός ; ρέ μπικρούλιακα ;

— Ὅχι, βρέ, πῶς εἶμαι Θεός, μὰ θέλω νὰ 'πῶ, πῶς ὁ, τι καὶ νὰ κἀνης γίνεται καπνός, νὰ, φεύγη, καὶ πῶς ὅποιος κάνει καπνὸ δὲν κάνει καπνὸ, κάνει κάτι τι ἄλλο... νὰ ὁ Θεός δὲν ἔκανε τὸν κόσμον, νὰ ἔτσι, μὲ καπνὸ, μὲ τὸ τίποτε θέλω νὰ 'πῶ... μὲ τὸ φύσημα ;...

— Βρέ, τὸ μεθύστακα, καλὰ λείει, μωρὲ γινῶσι ποῦ τὴν ἔχει ! καλὰ λένε, πῶς μόνον ἀπὸ τοὺς τρελλοὺς καὶ ἀπὸ τοὺς μεθυσμένους μαθαινέεις σωστὰ πράγματα....

Γιὰ νὰ σ' ἐρωτήσω ἓνα ἄλλο πρᾶγμα. Δὲν μοῦ λές, κύρ φιλόσοφε, ἄς ἔχης ρουφίξει καὶ μία παραπάνω, ... εἶπες ὅταν κάνεις καπνὸ, δὲν κάνεις καπνὸ, κάνεις κάτι τι ἄλλο, τὸ παραδέχομαι, δὲν μοῦ κάνεις σὲ παρακαλῶ μὲ τὸν καπνὸ σου μιά φορεσιὰ ρούχα ;...

— Νά, μασκαρᾶ...

Καὶ τοῦ εἰτίναζε ὁ μέθυσος τὸ ποτήρι μὲ τὸ κρασί καὶ τὸν ἔλουσε, ἐνῶ ἀμφότεροι ἐφυγον ἀντιθέτως ὑβρίζοντες.

Φύσις

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Λύσεις τοῦ II Στρατιωτικοῦ προβλήματος.
ΧΙΛΙΟΥΣ ἈΝΔΡΑΣ

Διότι τοποθετῶν 31 ἄνδρας ἐν ἐκάστη πλευρᾷ τοῦ τετραγώνου, θέλει ἔχει $31^2 = 961$, ἦτοι περισσεύουσιν ἀκριβῶς 39 ἄνδρες. Προσθέτων δὲ ἀπὸ ἓνα ἄνδρα ἐν ἐκάστη γραμμῇ ἦτοι $32^2 = 1024$, ἄρα εἶχε νὰ τοποθετήσῃ 1000 ἄνδρας.

Τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος ἀπέστειλαν οἱ ἐξῆς :

1. Ὁ κ. Η. Φατσέας ἐκ Ναυπλίου.
2. Τὸ ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.
3. Καὶ ὁ κ. Ν. Λεοντιάδης ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἄρα ὁ πρῶτος λυτὴρ τοῦ ἀποσταλέντος ἡμῖν, ὑπὸ τοῦ ἐκ Πατρῶν Πίθου, Στρατιωτικοῦ προβλήματος μετὰ τοῦ ἐκ δρ. ὁ δῶρου, εἶναι ὁ κ. Η. Φατσέας, πρὸς ὃν ἀποστέλλομεν αὔριον τὸ δῶρον.

Σημ. «Φύσεως». Δραττόμενοι τῆς εὐκαιρίας προσφέρομεν τὰς εὐχαριστήσεις μας τῷ κ. Πίθῳ, ἐπὶ τῇ παροχῇ τοῦ ἀνωτέρω πρωτοτύπου προβλήματος.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ 'ΦΥΣΕΩΣ.

Ν. Ρ. Βόλον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Ἀποδείξεις ἀποστέλλεται σὺν παρόντι φύλλῳ. Δῶρα προσεχῶς. — Α. Μ. Μεσολόγγιον. Σᾶς ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν σειρὰν φύλλων, εὐχαριστοῦμεν. — Ι. Α. Δ. Ζάκυνθον. Ἐλάβομεν δελταρίον σας καὶ ἠπορήσαμεν. Ταχυδρομικῶς ἀπηντήσαμεν χθές. Ἐξετάσετε αὐτὸθι ταχυδρομεῖον καὶ γράψατε. Πιθανῶς κυτίον ἐστάλη ἄλλοθι. — Γ. Κ. Λεβαδείαν. Διαφορὰ συνδρομῆς σας ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν. — Ο. Ρ. Σμύρνην. Ἐπιστολὴν σας ἐλάβομεν ταχυδρομικῶς, ἀπηντήσαμεν. Ἀγγελίας καὶ σειρὰς ἀποστέλλομεν. Ἱστορίαι τῆς Ἑλλάδος ἐκδίδονται δύο, Λάμπρου καὶ Παπαρρηγοπούλου, ποῖαν θέλετε; — Θ. Π. Πάτρας. Ὀντως περιοδικὸν μας προοδεύει καὶ τοῦτο μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ κολακεύει. Εὐχαριστοῦμεν διὰ συγχαρητήριά σας. Κατάλογον μουσικῶν τεμαχίων ἀποστέλλομεν ταχυδρομικῶς. — Γ. Ζ. Ν. Ψαρρά. Συνδρομητὰς, Χ. Α., Γ. Η., Ν. Κ., Α. Κ., ἐνεγράψαμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Σειρὰς ἀπεστείλαμεν προχθές. Ἀναμένομεν συνδρομὰς διὰ γ' ἀποστέλλομεν ἀποδείξεις καὶ δώσωμεν ἀριθμοὺς λαχείων. — Μ. Β. Πειραιᾶ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Σ. Α. Ἀμαλιάδα. Συγγνώμην διὰ βραδύτητα ἀπαντήσεως ἔνεκα πολλῶν ἰσχυρῶν καὶ πληθῶρας ἐπιστολῶν, εἰς ἃς ἀπαντῶμεν. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη, κύριον Β. Π. ἐνεγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν φύλλα. Ἀποδείξεις καὶ ζητούμενον θοῦ φύλλον ἀποστέλλομεν σὺν παρόντι φύλλῳ. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — Γ. Δ. Τ. Νέαν Ἐπίδαυρον Ἀργολίδος. Ὅς ἐν τῷ ἡμετέρῳ δελταρίῳ, τοῦ λοιποῦ θέλετε λαμβάνει αὐτὸθι τὴν «Φύσιν». — Γ. Ι. Ρ. Ζαβέρδαν. Δὲν ἐλάβομεν εἰσέτι ὑποσχεθὲν πόνημα. — Σ. Μ. Κέρκυραν. Ἡ «Φύσις» δημοσιεύει πάντοτε νέα πρωτότυπα καὶ χρήσιμα ἔργα, εἴτε ἐπιστημονικά, εἴτε φιλολογικά, εἴτε καὶ ἱστορικά, κατὰ τὸ ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ δημοσιευθὲν πρόγραμμα. — Σιδηροδρομικῆ συνδρομητῆ. Στατικὸς ἠλεκτρισμὸς δὲν παράγεται ἐν τηλεγραφικῷ σταθμῷ. Ἀφοῦ δὲ ἀναφέρετε στοιχεῖα Κα λώ, ἀποροῦμεν διὰ τῆ αὐτὴν ἐρώτησίν σας. Ἄν ἐνοήτε, ὡς ὑποθέτομεν, ὅποια ἔντασις στοιχείων Κα λώ ἀπαιτεῖται διὰ παραγωγὴν ἠλεκτρικῆς δυνάμεως, ἱκανῆς νὰ φέρῃ κλονισμὸν εἰς ἐνόργανον σῶμα, ἀπαντῶμεν: 1ον ἀπαιτεῖται ἔντασις 300—500 volts κατὰ τὴν φυσικὴν ἀντοχὴν τοῦ νευρικοῦ συστήματος τοῦ ἀτόμου καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἐπαφῆς. Τὴν ἔντασιν ταύτην δύνανται νὰ παρέξωσιν ἕως 20 στοιχεῖα Κα λώ, ἀμεμπτα. 2ον Τὰ ἐπιστόμια θὰ τοποθετήσῃτε ἐν ἐκείνῃ τῇ ὀπῇ τοῦ ρυθμιστοῦ, ἥτις μεταγίει τὸ ρεῦμα ἐκ τούτου πρὸς τὸ ἠλεκτρισθόμενον ἀντικείμενον, ὅπερ δέον τότε νὰ ἐφάπτεται τοῦ ἐπιστρέτοντος σύρματος πρὸς τὴν τῆλῃν. Ἄν δὲ ἐπιθυμῆτε νὰ μεταχειρισθῆτε στατικὸν καὶ οὐχὶ δυναμικὸν ἠλεκτρισμὸν, τότε δέον νὰ ἔχητε λουγδουρικὴν λάγνην, εἴτε ἠλεκτρικὴν μηχανήν, εἴτε συμπυκνωτήρας. — κ. Α. καὶ κ. Μ. Πειραιᾶ. Συνδρομαὶ σας ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον πωλοῦνται διάφορα φυλλάδια μουσικῆς διὰ κλειδοκύμβαλον τῶν καλλιτέρων Εὐρωπαϊῶν μουσικοδιδασκάλων, ἀντί δραχ. 1 μόνον ἕκαστον φυλλάδιον, περιέχον ἀνὰ ἓν τεμάχιον μουσικῆς, ἦτοι Valse brillante, Somnambule fantaisie, Le Torrent, Guillaume Tell, Indiana κλπ.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δύνανται νὰ στέλλωσι δρ. 1,40 καὶ θὰ λάθωσι οἰονδήποτε φυλλάδιον.

Ἡ ΦΥΣΙΣ λαμβάνει τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἀξιότιμους αὐτῆς Συνδρομητὰς, ὅτι χάριν εὐκολίας δύνανται νὰ πέμπωσιν αὐτῇ τὰς συνδρομὰς εἰς ἑλληνικὰ τραπεζογραμματίαια, χάρτινα ἰταλικά φράγκα, χάρτινα αὐστριακά φοριόνια, τραπεζικὰ συναλλάγματα ἐπὶ Παρισίων, μάρκας, καὶ γραμματόσημα ἑλληνικά, γαλλικά, αὐστριακά, ἀμερικανικά καὶ ἰταλικά.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ: Δι' ἐν ἔτος φρ. 10

» » Δι' ἑξ μῆνας φρ. 6

Οἱ προπληρόνοντες ἐτησίαν συνδρομὴν δικαιούνται εἰς τὰ ὑπὸ τῆς «Φύσεως» παρεχόμενα δῶρα καὶ τὰς ἐτησίας κληρώσεις τῶν λαχείων.